ס"ג כנויקין סוף. למודם לת היה נדול לעלת בסדר מיקין: **שכובשם** דמיטרת הוף. ולפילו לת כעו נמי לתני מיטרת: **שלחם ליה נרבא**. דלחמת ליה לרבא: **שבוטינו שפרו לנו פועל פעלם כימיכם כימי קדם**. שהיית מפלית להם כסיס (ר). **עד דשפיך מרזבי לניפולי**. שקילתו מיס מן המרזיבות על שקוטפין כחוטות ויורדין ושופכין:

[ועיין בסנהדרין קו: בסה"י ועי"ש בפי' רש"י בכורות כ.]

ל א ב ג מיי' פ"ד מהלי' תעניות הלכה ג:

ירק בקדירה. בסכתת [*טהרות] היא כפ' שני יזום מייני דקיי"ל (עוקצין פ"ת משנה ו) כל יזות התוכלין חס נעשה טומחה בהן קומת נס התוכל הלריך ליזות היד מכנים ומוליא כדתמרינן בהעור והרוטב (תולין דף קיח:) מכל התוכל = לרבות יזות וקמני התם שהיא כובשת ירק ליזות שלהן עהולין דכשהיא עולרת לותם יזות מתכברות ות"ל ליטול היקות ליזות שלהן שבחתן וקסבר התוכל מן היד מחמת כבישה: **כובשת**. שול"ץ בלע"ז עולרת שילת המקה שלהן ויבשו, דלך תשה בלך כובשת ירק ממים שיחתמרו לזמן מרובה: **עיטורין** הענין והקלחין: **ומאני לח**. כי מטת לתידך בפרק שני (דשוקין משנה ו) יזיתים שכבשן בטרפיהן כתרגומו עלה טרפא (נרחשית ח) ענין שלהן דהייט יזות: **עטורין**. יזיות להבית מומחה לתוכל דמו לת חזי למהוי בית יד: **סווית דרב ושמואל**. עומק גדול ולת הוה בהדי לייה: **מליפר מפיכנא**. שלם עשרה יזיתות תיכל בהך מתא דגמרי מסכת עוקצין: **כי סוס שליף מד מפלגא**. משום טיטי: **דסוס מידי**. חס ושלום בעובדי ביתי: **פרלי בריפקא**. זורקים לותם זה לזה (נ): **ניעשייה**. יעשתו שילת לחוץ: **שכובפא דפפרי**. על כלי מלת תמרים או פסולת של תמרים: **קפיפנא מנסר פפא**. ההוא יומת דעבד רב יהודה הכי: **פלא**. חול: **דממידא**. סולת וכן עלמן מוכרין לותו: **ממר לסו מעשה נסים כו'**. וכמה לתפסר להתרחק ממעשה נסים יותר טוב וכלן: **דפרזינא**. מקום: **מקרון**. הקרוי הייתי קורת בחלומי: **נגדא**. מלקות: **ליפרע פורמין**. כך שמה ליפרת תן יופי שדים היה *לה: **מפי סיס**. מלי טעזיד להו: **ממרס ניס**. דכל לוימת דבעי מיטרת: **ויפנא** [ועי"ש רש"י נדה כ: ד"ה לישפת ועי' תוס' ערכין כ. ד"ה אלא באחת]

תורה אור

בנויקין הוה ואנן קא מתנינן בשיתא סדרין וכי הוה מטי רב יהודה בעוקצין *האשה שכובשת ירק בקדירה ואמרי לה *זיתים שכבשן בטרפיהן מתורגמן אמר הויי' דרב ושמואל קא חזינא הבא ואנן קא מתנינן בעוקצין תליסר מתיבתא ואילו רב יהודה כי הוה שליף חד מסאנא אתי מיטרא ואנן קא צווחינן כולי יומא וליכא דאשגח בן משום עובדא אי איכא דחזא מידי לימא אבל מה יעשו גדולי הדור שאין דורן דומה יפה, רב יהודה חזא הנהו בי תרי דהוו קא פרצי בריפתא אמר שמע מינה איכא שבעא בעלמא יהיב עיניה הוה כפנא אמרו ליה רבנן לרב כהנא בריה דרב נחוניא שמעיה (פ) ימר דשבית קמיה ניעשייה דליפוק בפתחא דסמוך לשוקא, עשייה ונפק לשוקא חזא כנופיא, אמר להו מאי האי אמרו ליה אכוספא דתמרי קיימי דקא מזדבן, אמר שמע מינה כפנא בעלמא, אמר ליה לשמעיה שלוף לי מסאניי שלף ליה חד מסאנא ואתא מיטרא כי מטא למישלף אחרינא אתא אליהו ואמר ליה "אמר הקדוש ברוך הוא אי שלפת אחרינא מחריבנא לעלמא" אמר רב מרי ברה דרבת שמואל אנא הוה קאימנא אגודא דנהר פפא חזאי למלאכי דאידמו למלחי דקא מייתי חלא ומלונהו לארבי והוה קמחא דסמידא (ב) אתו כולי עלמא למיזבן אמר להו מהא לא תיזבנון דמעשה נסים הוא, למחר אתיין ארבי דחטי *דפרזינא איקלע להגרוניא גזר תעניתא ולא אתא מיטרא אמר להו ביתו כולי עלמא בתעניתייכו, למחר אמר להו מי איכא דחזא חילמא לימא, אמר להו ר' אלעזר מהגרוניא לדידי אקרין בחלמי שלם טב לרב טב דמטוביה מטיב לעמיה אמר שמע מינה *עת רצון היא מבעי רחמי, בעי רחמי ואתי מיטרא ההוא גברא דאיחייב נגדא בבי דינא (דרבא) משום דבעל כותית, נגדיה רבא ומית, אשתמע מילתא בי שבור מלכא, בעא לצעוריי לרבא, אמרה ליה איפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא לברה לא ליהוי לך עסק דברים בהדי יהודאי דכל מאן דבעיין ממרייהו יהיב להו אמר לה מאי היא בעין רחמי ואתי מיטרא, אמר לה ההוא משום דזימנא דמיטרא הוא אלא לבעו רחמי האידנא בתקופת תמוז וליתי מיטרא, שלחה ליה (לרבא) בוין דעתך ובעי רחמי דליתי מיטרא, בעי רחמי ולא אתי מיטרא אמר לפניו רבונו של עולם °אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלתה בימיהם בימי קדם ואנו בעינינו לא ראינו, אתא מיטרא עד דשפוך מרזבי לדיגלת אתא אבוה איתחזי ליה בחלמיה ואמר ליה מי איכא דמיטרח קמי שמיא כולי האי °אמר ליה שני דוכתיך שני דוכתיה, למחר אשכחיה דמרשם פוריה בסכיני (רבא) גוד תעניתא ולא אתא מיטרא חלש ליביה שרף פינכא דדייסא ובעי רחמי ולא אתא מיטרא אמר ליה רב נחמן בר *אושפזתי אי שריף מר פינכא אדרייתי דדייסא אתי מיטרא איכסיף ונחלש דעתיה ואתא מיטרא *ר' חנינא בן דוסא הוה קא אזיל באורחא אתא מיטרא, אמר לפניו: רבונו של עולם כל העולם כולו בנחת והנינא בצער, פסק מיטרא, כי מטא לביתיה אמר לפניו: רבונו של עולם כל העולם כולו בצער והנינא בנחת" אתא מיטרא אמר רב יוסף מאי אהניא ליה צלותא דהכהן גדול לגבי רבי חנינא בן דוסא דתנן *"היה מתפלל תפלה קצרה בבית הרחיצה *מאי מצלי רבין בר אדא ורבא בר אדא דאמרי תרוייהו משמיה דרב יהודה "יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתהא השנה הזו גשומה ושחונה, שחונה מעלייתא היא אלא) "אם שחונה תהא גשומה ושלולה ואל יכנס לפניך תפלת עוברי דרכים" (ב) אתא בריה דרבא מסיים משמיה דרב יהודה "לא יעדי עביד שולטן מדבית יהודה ואל יהו עמך ישראל צריכין להתפרנס זה מזה ולא לעם אחר" אמר רב יהודה אמר רב *בכל יום ויום בת קול יוצאת ואומרת: "כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני דיו קב חרובים מע"ש לע"ש" הוה גמיר דביתהו למיחמא תנורא כל מעלי דשבתא ושדרייא אקטרתא

משום

*) יומת נב:

[כרכות ח. יומת סט. יבמות עב. סנהדרין סד.]

[ג"ל דמרחוא ובי"ת כת"י]

[ג"ל סמחן אושפזתי פי' שהוא שם חמו בל' ס"ת ספת]

יומת נב: ע"ש שם נב:

* ציון ראשי תיבות נאמא זמן נבוי תיקון

כרכות יז: תולין סו.

*) ציון ראשי תיבות נאמא זמן נבוי תיקון

[ועי"ע רש"י נדה כ: ד"ה לישפת ועי' תוס' ניטין יא. ד"ה טוטיון וכו' סקנו מל סרש"י]

רבינו חננאל

מאן דשש משחרינא ליה בהו עד דקרי *) ביומי רב יהודה מצלו ואתי מטרא. אמרי אי משום תורה כללו תנויי בנויקין הוה ואנן מתנינן סובא. וכי הוה רב יהודה משי להאשה שכובשת ירק בקדרה. ואמרי לה זיתים שכבשן בטרפיהן זו היא משנה בעוקצין פ"ב. הוה א' הויה דרב ושמואל קא חזינא הבא כלומר זו קושיא גדולה היא ואנן האידנא מתנינן ר"נ מתיבתא בעוקצין אלא מה יעשו פרנסי גדולי הדור שאין דורן יפה: רב יהודה שלף מסניה למבעי רחמי אמטרא אתחזי ליה חלמא אי שלפת אחרינא מחריב עלמא. ההוא דבעל כותית נגדיה רב יהודה ומית אכלו ביה קורצי. הלשינו עליו שהטית ארם. פי' אכלי קראו עליו מלשינות כדפתרנם קרא. בגרון אל תחשוך אכלי. בעא שבור מלכא לצעוריה כו'. ר' חנינא בן דוסא הוה אויל באורחא אתא מיטרא אמר רבון העולמים כל העולם בנחת וחנינא בצער פסק מיטרא כי אתא לביתיה אמר כל העולם בצער וחנינא בנחת אתא מיטרא אמר רב יוסף מאי אהני צלותא דכ"ג דהוה מצלי ביומי ר"ח שאם תהיה השנה הזאת שחונה תהיה גשומה ואל תכנס לפניך תפלת עוברי דרכים שתתפללין לפטרק המטר הבא ר' חנינא התפלל ופסק המטר. ועוד היה מתפלל ואל יעדי עביד שלטן מדבית יהודה. ואל יהיו עמך בית ישראל צריכין זה לזה לפרנסה: בכל יום ב"ק יוצאה כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני וחנינא בני דיו קב חרובין מע"ש לע"ש:

*) נלקה ד"ל תמרו ניס וכן כימי כ' יהודה מלון. ואלי מקרא תמר לסו מלי תעביד לי משום קורא וכו' כ"ל.

רבינו גרשום

האשה שכובשת ירק בקדרה ונגע פומאה לקלח אין מביאין פומאה לירק כיון דנכבשו בשיל ליה בתורת יד: זיתים בטרפיהן פרשא נמי הם יזות: אנא קיימא בההיא שעתא: דפרונאי מקום: שחונה הפיפה: הגהות הב"ח

(ל) נמ' שמיט דמר דכתיב: (כ) שם ואתו כולי עלמא למיזבן ולמיימ לסו מכח כו' להגרוניא גזר מקמיתא בעמ לתפי ולא אתא כו' אתו כולי עלמא למיזבן ולמיימ לסו מכח כו' עת רצון היא למבעי רחמי בעי רחמי: (ג) רש"י ד"ה מכלי כו' זה לזה כמשתקין זה עם זה סס"ד: (ד) ד"ה לקנוניתו כו' מפליג לכם כסיס לכל בעיניהו לן לפיו כלומר כלאם לנו שפלותיך סס"ד: (ה) ד"ה מי שריף כו' מל' שורסה מיה מי מכיל מר מדל סיכרא מלא לן: (ו) ד"ה לקנוניתו כו' לקיטור סכבשן כדי שיהו סטורין סכבשים שלוסה בתוכו סס"ד:

נלין השי"ם

נמ' מ"ל שני דוכתיך. עיין תולין דף קנ ע"א רש"י ד"ה מזוז: